

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: V. Ř., zast. Mgr. Radkem Vachtlem, advokátem, se sídlem Římská 1317/32, Praha 2, proti žalovanému: ředitel Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, se sídlem Na Baních 1535, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2012, č. j. 10 Ad 30/2010 – 82,

t a k t o :

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 10. 2010, č. j. KRPS-26752-7/ČJ-2010-0100KR-PK, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Policie České republiky, Okresního ředitelství Rakovník jako správního orgánu prvního stupně ze dne 11. 2. 2004, č. 18/2004, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce propuštěn ze služebního poměru příslušníka Policie České republiky pro porušení přísahy zvláště závažným způsobem, neboť se dne 2. 2. 2004 v obchodě Hypernova v Rakovníku dopustil pokusu krádeže zboží, a to 2 x Stalinovy slzy, 2 x Slivovice zlatá, 3 x baterie Energizer, 2 x nůž, 1 x Slivovice bílá, 2 x nůž kuchařský a 3 x baterie Wonder, v celkové hodnotě 2788,50 Kč.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou ze dne 14. 12. 2010, ve které navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a současně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

[3] Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 18. 12. 2012, č. j. 10 Ad 30/2010 – 82, žalobu zamítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění poukázal na dosavadní průběh řízení, kdy původní rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2004, č. j. 955/2004, bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 27. 10. 2006, č. j. 7 Ca 234/2006 – 47, poté, co byla žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2004 zamítnuta rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2005,

č. j. 7 Ca 123/2004 – 37, avšak tento rozsudek byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2006, č. j. 4 As 56/2005 – 71. Nové rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2007, č. PSC-62/PK-2006, bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 31. 12. 2009, č. j. 6 Ca 176/2007 – 70. V případě rozhodnutí ze dne 7. 10. 2010 se tak jedná o třetí rozhodnutí žalovaného v dané věci.

[4] Proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2012 se žalobce (dále též „stěžovatel“) bránil kasační stížností ze dne 2. 4. 2013, ve znění doplnění kasační stížnosti ze dne 25. 4. 2013, ve které navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 24. 4. 2013, č. j. 4 Ads 32/2013 – 14, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost, který podle položky 19 Sazebníku poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů [dále jen „zákon o soudních poplatcích“]) činí 5000 Kč. Současně jej poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. „*soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon,*“ přičemž poznámka pod čarou odkazuje například na zákon o soudních poplatcích. Toto ustanovení je na základě § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně užít i pro řízení o kasační stížnosti.

[7] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích „*jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti.*“ Podle § 9 odst. 1 téhož zákona „*nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*“

[8] Vzhledem k tomu, že v projednávané věci nebyl poplatek za kasační stížnost zaplacen současně s jejím podáním, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 24. 4. 2013 stěžovatele vyzval k jeho zaplacení ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení usnesení a současně jej poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o jeho kasační stížnosti zastaví. Usnesení bylo doručováno zástupci stěžovatele do datové schránky s identifikátorem ID DS: nsyh9m4, do níž bylo stěžovateli v předcházejícím řízení řádně doručováno. Z potvrzení o doručení do datové schránky, vztahujícího se k předmětnému usnesení a k němu ve spise připojeného, se podává, že toto bylo zástupci stěžovatele doručeno přihlášením do datové schránky dne 3. 5. 2013.

[9] Lhůta k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost podle výzvy soudu proto počala běžet dne 4. 5. 2013 a marně uplynula v pátek dne 10. 5. 2013, a to v souladu s ustanovením § 40 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož „*lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.*“ Soudní poplatek však stěžovatelem nebyl v určené lhůtě a ani později až do dne vydání tohoto usnesení zaplacen.

[10] Vzhledem k tomu, že poplatek za kasační stížnost nebyl žalobcem jako stěžovatelem v soudem stanovené lhůtě a ani později až do dne vydání tohoto usnesení

zaplacen, Nejvyšší správní soud řízení o jeho kasační stížnosti v souladu s § 47 písm. c) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích usnesením zastavil.

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. května 2013

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu